אזוי פיעל מיליאנען מענשען
האבען הנאה געהאט פון דעם געשמאק פון
"SALADA"
TEA
אין די לעטצע 25 יאהר אז איהר דארפט זיכער דאס פראבירען. מיר זענען זיכער דאס איהר וועט מעהר ניט וועלען געבריינען קיין געוועהנליכע טהע.

מארל און פיער

צוויי חברים, א פראנצויז און א דייטש אונטערהאלטען זיך אין א פילאזאפי־שען געשפרעך. ווען שראפנעלען פליהען איבער זייערע קעפ.

פון ביידע זייטען טרעטטשעס, האבען די סאלדאטען זיך ארויסגע־שפארט; די דייטשע און די פראנצויזישע. עס איז פארגעקומען אן אפענע אטאקע, וואו איינינע האבען געשאסען פון זייערע ביקסען און איינינע האבען זיך כענוצט מיט די באיאנעטען.

ענדליך האבען נאך א קליינער שלאכט די פראנצויזען ארומגערינגעלט די דייט־שען אין עס האט זיך דערהערט די קאר־מאנדע פון די פראנצויזישע אפיציערען: „די הענט אין דער הויך"

און דעמאלט האט יענע מאדנע זאך פאסירט, וואס קומט פאר אויף אין אנדע־רע פלעצער אויסער אין די „מוואווים". ארום דריי פיס פון קארל קליין, האט דער פראנצויז פיער ארונטערגעשלאגען זיין ביקס צו דער ערד. קארל האט זיך ניט געעהנט גלייכצן וועמען ער זעהט פאר זיינע אויגען. דאס איז דאן זיין חבר פיער־מיט וועלכען ער האט צוזאמען אין א־ביזיטעט געלערנט, זיינע הענד האבען זיך ארונטערגעלאזט.

— קארל!

— פיער!

זיי זיינען איינס דעם צווייטען אויפן האלז געפאלען. א קוגעל איז דורכגעפלו־גען זישפענדיג איבער זייערע קעפ.

— די לעצטע צייט וואס איך האב דיך געזעהען קארל — האט געזאגט פיער פיהרענדיג דעם דייטש צו דעם דעמב וואס איז ניט ווייט פון זיי געשמאגען און דאס מיזל פון זיין ביקס ארונטערגעלאזט צו דער ערד — האסטו זיך נאך געהאלטען ביי רעגאן'ס שיטה פון דיללעטאנטיזם, אלס דאס לעצטע וואר אין פילאזאפיע. די נעהסט גלייך צום פראגמאטיזם פון ווילהאם גלייכס.

— אך! האט געזאגט קארל וועל כער האט זיך געקארטשעט אונטערן בוים אין פראנט פון פיער, — גלויבסטו נאך אין יענעם שווארץ־קינסטלער און מכשף הענעל, און אין דער גאנצער ספיריטואלים טישער בבא־מעשה! דער אבסאלוט איז־

— איך האב זיך קיינמאל ניט בע־פריעדיגט מיט'ן „אבסאלוט" אלס א זאך אן און פיר זיך, און די קענסט מיר ניט אויפצייגען אז איך האלט זיך דערביי —

האט אויסגעשריען פיער, — די קארל האסט געהאט די גאנצע חברה מיט זיך אין יענער היידעלבערער קאפע דעמאלט אבער און איהר זיינט געווען צעהן צו איינעם; אבער איך וויעדערהאל אצינד אזוי ווי דעמאלט און זאג אז — און איך ציטיר ספינאזא —

— מאן דיו! ספינאזא! אין איצ־טיגער צייט — האט קארל אבגענומען פערט צוריק מיט א בייזער, א קלאפ טהענעדיג מיט'ן פויסט אויף זיין קיינער וועלכען ער־

האט אוועקגעלייגט אויף דער ערד און דו ווילסט מיך מנצח זיין מיט זיינע לאנגי שע הסברות און מאדאליטעטען? ביי מיר שטעהט אפילורס העכער פון דעם גאנ־צען שפיגאזישען שוואי און דו, פיער, דו דארפסט ארויסקומען פריהער, אדער שפע טער מיט די מסשות'דיגע פאקטען פון ערפאהרונג —

— ערפאהרונג! ערפאהרונג! נאט אין הימעל האט פיער אונטערבראכען, קלאפענדיג מיט זיין קופ אויף זיין ביקס, — וואס איז אזוינס ערפאהרונג? דאס איז די בעפריידיגונג פון דעם אונבעוואוסטען שכל, די בעריהרונג פון גייסט מיט —

— מיט וואס? מיט וואס? —

האט קארל געפרעגט מיט א סטראשנ־נאק, ווען א דייטשער שראפנעל האט ארויסגעריסען א בוים פון זיין וואורצעל מיט קנאפע הונדערט פיס ווייטער פון זיי (קיינער פון זיי האט זיך ניט געקימערט ווענען דיזען אינצידענט) — די בעריה־רונג פון גייסט מיט וואס? מיט צעהן יאהר צוריק אויפ'ן פיקניק און די דיבור־איי האסטו אויף ניט געהערט פערענטעפערן דיעזע פראגע, ווייל ווי וואלטער האט וויציג בעמערקט —

— ברענג מיר ניט קיין ראיות פון יענעם נודניק! האט פיער צוריק אבגע־ענטפערט מיט א בייזער — דו ווייסט דאך וואס געטהע האט נעזאגט וועגען וואלטער'ן און יענע גאנצע תאלאסטריע; ער האט געזאגט אז —

— ווער קימערט זיך וואס ער האט דארטען געזאגט. איך בין דיין געפאנגענער פיער, גיעב מיר א סיגארעט און נעהם מיך אריין.

— די פלענסט שטענדיג איבער־נעהן אויף אן אנדער טהעמא וואס האט נאר ניט צו טהאן מיט דער פראגע, ווען ווען עס האט דיר געפעהלט אן ענטפער, קארל ערדעס מאל ווען איך דריק דיך צו צו דער וואנד מיט דיין אפיקורסיש־פראג מאטיש דילעטאנטישען סאפיזם, פרו־בירסט זיך אויסצודרעהען, נון, גוט, קום מיט מיר, אבער איך לאז דיך נאך ניט אב, ברודערקע, איך מוז וועגען דער פראבלעם מאכען אן ענדע מיט דיר, איידער איך יועל דיך פערלאזען —

ביידע האבען ארויפגעקלאפט זייערע קיווערען אויף זייערע קעפ, פיער האט אין נאנצען פערגעסען וועגען קארל'ס וואפען אן ביידע זייטען פערשוואונדען געוואה רען אין וואלד נאכשלעפענדיג די ביקסען מיט די מייליער אראב און עבא האט זיך געטראגען אין דער דונקעלהייט פון „שלעגעל", „שאפענהויער", „העקעל" „בערגסאן" „גיטעטשע" און „דידערא."

(איבערזעצט פון „דהי סעווען ארטס")

דער וואשאווער מאניסטראט דערלאזט ניט אבצושאפען אן אנטיסעמיטישע גזרה

קאפענהאגען.

דער וואשאווער מאגיסטראט האט ניט בעשטעטיגט דעם בעשלוס פון וואר שאווער שטאדט ראט לויט וועלכען עס ווערט אבגעשאפט די אנטיסעמיטישע גזרה, אז לאנג געקליידעטע אידען טארען ניט אריינקומען אין די שטאדט נאר־טענס.

די פראגע ווענען אריינלאזען לאנג געקליידעטע אידען אין די שטאדט נאר־טענס האט ארויסגערופען לאנגע און היי־ציגע דעבאטען אין וואשאווער שטאדט ראט. אויך די פרעסע, אידישע ווי ניט אידישע, אין אייראפא און אין אמעריקא האט זיך מיט דיעזער פראגע בעשעפ־טיגט, און אייניגע פון דיעזע זענען אין דער ווארשאווער פרעסע אויפגעטראטן מיט אן אויסגעדרוקטן אנטיסעמיטישן כאראקטער.

אין דער ווארשאווער מאגיסטראט האט בעשלוס פון דעם בעשלוס פון וואר שאווער שטאדט ראט לויט וועלכען עס ווערט אבגעשאפט די אנטיסעמיטישע גזרה, אז לאנג געקליידעטע אידען טארען ניט אריינקומען אין די שטאדט נאר־טענס